„Ära sa nõela puuduta," manitses ta ise nukku ja tõmbas ettevaatlikult nõela jälle kehasse. Malle oli nüüd rahulik ja vaatles huviga, kuidas mesilane turnis kõigi jalgadega tükk aega ja siis õietolmu korvikeses vaadeldes rahulikuks jäi. Kõik kolm heitsid õiepõhja magama.

Vesiroosi pehmes pesas uinusid varsti väikesed vangid. Öötuul hällitas tasa vesiroosi nuppu veepinnal nagu väikest hälli. Ligidasel ojapajul sillerdas ja laksutas ööbik neile uinulaulu.

## Rohelise Päikese Maa.

Varahommikul ärkas unest tilluke töömesilane. Leides, et vesiroos ülevalt juba natuke avanenud oli, puges ta ruttu läbi kitsa ja järjest avaneva õiesuu välja vahanahalisele lehele. Tööhoolsus ei lubanud teda pehmes pesakeses kauemini laiselda. Liigutades pead ja uniseid silmi ta vaatas otsivalt ringi. Särav päike hiilgas juba suvesinises taevas.

Õies magades olid tolmukad tuisanud õietolmu mesilase pehmesse kasukasse. Tagumise jala küljes oleva harjakesega harjas mesilane end õietolmust, korjates tolmuterakesi meega niisutades hoolikalt



Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 44